

MŪSU LIE TLVA

MOSSA LITUANIA
Caixa Postal, 4421
01000 São Paulo, ESP.

★
Diretor Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redator: Jonas Kidykas
Administrador: Jonas Bružikas

★
Mėtinė prenumerata 25 kr.
Paskiras numeris 50 centavų.

NR 30 (1252) XXIV. 1972 M. LIEPOS - JULHO 27. R. JUATINDIBA 20. S. PAULO. TEL. 273 - 0338

EGIPTAS IŠGULO BOLŠEVIKUS

Praėjusią savaitę atsitiko tai, ko jokie politikai nepramatė, nė nemėklino. Egipto prezidentas Anuar Sadat pasake rusams - „Nešdinkites! lauk iš Egipto žemės tuojau pat!“ Ir kas dar nuostabiau, rusai paklauso, nesipriešina, ir jau pradėjo išsikraustyti. Iš ko čia stebėtis, kas nepaprasto?

PENKIOLIKOS METŲ SUTARTIS

Reikia nepamiršti, kad egiptiečiai su bolševikais buvo sudarę sutartį penkiolikai metų. Pgal tą sutartį rusai statė Egiptui ir Asuano milžinišką užtvanką ir siuntė daugybę ginklų, lėktuvų tankų, raketų, įrengė raketoms paleisti lizdus. Rusų instruktoriai mokė egiptiečius karius, kaip vartoti moderniškų ginklus, lėkšuvus, radarus.

Egipto ministras pirmininkas Aziz Sidky nuskrido Maskvon prašyti dar daugiau ginklų ir moderniausių lėktuvų. Ten jis turėjo išbūti tris paras.

Bet jis staiga grįžta namo po 24 valandų. Įvyksta Egipto ministrų pasitarimai su Sadatu ir staiga nutarimas: rusai turi tuojau atsiimti iš Egipto 20 tūkstančių savo "patarėjų" kariuomenę. Ir dar Egiptas nusavina visus rusų pastatytus, tiek karinius, tiek kitus įrengimus, kurie Sovietams kainavę tarp 6 ir 7 bilijonų rublių! Ir rusai, atrodo, neprotestuoja ir ramiai išsikrausto. Ką visa tai reiškia? Tuo tarpu dar neaišku. Ir kuo tai pasibaigs?

IZRAELIS GAL IR DŽIAUGIASI, BET IKI ŠIOL TYLI

Sako, dar per anksti ką nors sakyti, nes nežinia, ka rusai darys per ateinančias keletą savaičių. Taciau žydai mano, kad rusams pasitraukus iš Egipto, jie lengviau nugalėtų arabus.

LIETUVOS ĮVYKIAI SUKRETE KREMLIŲ

LOS ANGELES, Calif. — Visam krašte žinomas amerikiečių laikraštininkas Paul Wohl, laikomas Sovietų ir Rytų Europos reikalų žinovu, liepos 1. The Christian Science Monitor dienraštyje ir kituose amerikiečių laikraščiuose paskelbė ilgą ir išsamų straipsnį apie paskutinių poros metų pavergtų lietuvių pasipriešinimą Kremlui. The Christian Science Monitor dienraštis, pasiekias visus JAV-bių kampus ir kitus angliškai kalbančius kraštus, straipsniu

uždėjo antraštę: *Lithuanian troubles jolt the Kremlin.*

To straipsnio dėmesys skiriamas paskutiniems tragiškiems įvykiams Lietuvoje, užsimenama apie Brazinskus, Simokaitį,

Kudirką ir kunigą Zdebskį. Simas Kudirka sugretinamas su Vincu Kudirka, leidusiu "Varpą" ir kovojusiu prieš caristinį režimą. Visi tie įvykiai esą nepaprastai didelis smūgis ir sukretimas Kremlui.

SOVIETAI BIJO RELIGINĖS LITERATŪROS

MASKVA. — James Yuenger, Chicago Tribune, Maskvos biuro vedėjas, rašo apie neseniai sužinotą senesnį atsitikimą, kad sausio 6 Maskvos aerodrome sovietų muitininkai sulaikė 10 iš Amerikos atvykusių turistų studentų ir jų vadovą, teologijos profesorių Steve Durasoff iš Tulsos universiteto, Oklahomos. Jie visi buvo pažymėję, kad neturi nieko deklaruoti apmuitinimui. Sovietai juos tačiau išlaikė ilgai ir išieškojo nuodugnai ne tik kišenes, bet ir iščiupinėjo stiles, kepures, diržų susiuvimus. Ko jie ieškojo ir ką rado? Rado religinės literatūros anglių ir rusų kalbomis, o toji medžiaga, sovietų laikraščio Trud žodžiais, yra priešsovietinė, griau-nanti tvarka, nuo jos galinti sugriūti Lenino valstybė ir todėl draudžiama įvežti.

Lietuvos nacionalinė
M. Mažvydo biblioteka

Sovietų nutarimas tą atsitikimą paskelbti savam laikrašty, rašo Yuenger, reikia suprasti įspėjimu, kad turistai nemėgintų "užsiimti kitais dalykais" kas neįeina į jų programą. Trud dar pridėjo nuo savęs ir apie profesorių Durasoffą, kad jis, kaip yra pasiskelbęs, rašo knygą apie religiją Sovietų Sąjungoj, bet vietoj, kad lankytų bažnyčias, ieško kontakto su "įtartiniais asmenimis" ir renka tendencingą medžiagą. Ne vien tas atvejis, bet yra ir daugiau, kad iš vakarų atvykę "sovietų ne-draugai, prisiklauso visokių iš-kraipytų istorijų, o paskui grįžę pasakoja apie tikinčiųjų persekiojimus", skundžiasi Trud ir nežino recepto, kaip priversti laisvųjų kraštų turistus namie kalbėti ne taip, kaip sovietuose yra, bet kaip norėtų, kad kalbėtų.

LIETUVOS KUNIGAI KOVOJA

Paskutiniame M L numeryje spausdinome dalį Lietuvos kunigų. Jie atmeta Lietuvos vyskupų ir vyskupijų administratorių "Ganytojiskame" laiške mestus kaltinimus 17.000 lietuvių katalikų, pasirašiusių memorandumą Brežnevui.

Šis rastas yra vieša, stipri Lietuvos kunigų reakcija prieš dideles Maskvos pastangas sugriauti Lietuvos Bažnyčią iš vidaus, išauklėjant naują dvasiškiją, taip vadinamą „aukštąją dvasiškiją“, paklusnią okupantams. Iš dalies tai pasisekė, nors anksčiau nepajėgė sau laimėti simpatijų paprastosios kunigijs, ir persekiojimais sunaikinti tikėjimą liaudyje. Bet dabar visa Lietuvos kunigija ir tikinčioji liaudis viešai pasakė: "Gana!" Šio pasipriešinimo pasekmės bus svarbios. Gal skaudžios ir sunkiai pramatomos /Plg. ELTA-PRESS, 1972, nr 6/duodame kunigu rašto antrą dalį.

Kas iš tikrųjų myli Bažnyčią?

Ganytojiškas laiškas sako:

"Kiekvienas Bažnyčios narys turi mylėti Bažnyčią".

Kunigai atsako:

"Tačiau katrie myli Bažnyčią? Ar tie, kurie savo aukomis ją išlaiko, rizikuoja savo tarnyba, atsiduria kalėjime; ar anie, kurie skleidžia melus per bedievišką spaudą ir radiją? Neseniai tokį neteisingą pareiškimą dave Mons. C. Krivaitis? (Jį išrinkti Vilniaus vyskupijos administratori mi įpareigojo kapitulos kanaukinkus valdžios Igalionis Kulto reikalams Rugienis).

"Argi Bažnyčios meilė paskatino Mons. Krivaitį sušaukti prieš 30 balandžio savo arkivyskupijos dekanus ir ilgai jiems kalti į galvą, kad užsienyje viskas suglebę, nuvytę, gi pas mus dabar dvasiškiai išvystę pastoracinį darbą, kad kunigai neturi nei piršto judinti vaikams katekizuoti, kad tikinčiųjų parašai renkami klasingai ir t. t. Aišku visiems, kad tai Igalionis Rugienis padiktuota; Krivaitis gi tik paklusnus įrankis".

Sako "Ganytojiškas" laiškas:

"Įvairūs faktai, atsiradę dėl dabartinio ypatingo momento. Kai kurių kunigų ir tikinčiųjų tie faktai vertinami per grubiai ir nerimtai— neapgal-

votai."

Kunigai atsako:

"Kuriuos kunigus ir tikinčiuosius turi galvoje laiško autoritai: ar tuos, kurie gina Bažnyčią, ar anuos, kurie ją išduoda? "Dėl kurių gimė nepasitikėjimas vyskupijų valdytojais?"

Dėl ko nepasitikėjimas vyskupijų valdytojais?

1) Daugelio kunigų nuomone, valdytojų kelias į užimamas aukštas vietas nebuvo visai pagal bažnytines teises nuostatas. Pavyzdžiui, po mons. J. Stankevičiaus atsisakymo nuo užimamos vietos, Vilkaviškio vyskupijos rinkėjai jo vieton parinko kun. A. Jaudegį. Tik po to sužinojo, kad valdžia patvirtinanti tik prelado J. Labuko išrinkimą. Rinkėjams teko nusileisti.

2) Neleistinos ir netikėtinos vyskupijų valdytojų kalbos per radiją, spaudą ir ganytojiškus laiškus.

3) Visiškas, pavaldiniškas paklusnumas civilinei valdžiai skiriant kunigus į parapijas.

4) Apgaudinėja Vatikaną. Pavyzdžiui, beveik visi, kuriems paskutiniu laiku suteiktas monsinoro ar kanauninko titulas, yra valdžios kolaborantai-bendradarbiai. Valdžios atstovai mini vyskupus Krikščionų ir Povilionį kaip "mūsų vyskupus".

(Tikintieji ir kunigai bandė neprileisti jų konsekracijos į vyskupus 1969 m. gruodžio 21 d. Kauno katedroje; bet gausi policija ir agentai viską nulėmė. -Red.)

Vienas asmuo, neseniai išvykęs iš Lietuvos į Izraelį liudija, girdėjęs iš vieno Valdžios Igalionis Kulto Reikalams ištaigos tarnautojo Vilniuje, kad Justas Rugienis 1969 m. vieną dieną pasiūlykė Mons. Labuką ir išakmiai jam pasakė: "Jau seniai atėjo laikas nominuoti Romualdą Krikščionų vyskupu." (Elta Press redakt.)

5) Ignoruojami kunigai. Pavyzdžiui, naujų vyskupų parinkimas ir paskyrimas visada slepiamas nuo dvasiškijos. (Grįžę iš Romos, vyskupai mažai tepainformuoja kunigus. Tenka pasitenkinti žiniomis iš Vatikano radijo ir atrastais straipsniais priešreliginiuose laikraščiuose. Vyskupijų valdytojai nepasitaria su patyrusiais kunigais apie bažnytinius reikalus; o jei šie pasako ar pareiškia savo nuomonę, tai sudraudžiami, kam kišasi į ordinarų reikalus. Vyskupų pagrindinis patarėjas yra Rugienis. Jo išklausa be atsikalbėjimų. Ir šis „ganytojiškas“ laiškas yra parasytas ne pagal kunigų patarimus, bet pagal Rugienio ir Orlovo, Maskvos delegato Kulto reikalams nurodymus.

Š. m. balandžio 11 d. Rugienis ir Orlov sušaukė Kauno arkivyskupijos kurijon Lietuvos vyskupas ir vyskupijų administratorius ir juos privertė pasirašyti šitą gėdingą dokumentą, nešantį tiek žalingų pasekmių mūsų Bažnyčiai, sulyginantį ją su Rusijos Stačiatikių Bažnyčia.

"Kodėl vyskupai ir administratoriai savo autoritetu paremia bedievių užmačias? Dabar ateistai nori sukompromituoti Bažnyčią, užminuoti ją ir iš vidaus susprogdinti. Tenka su skausmu pripažinti: didele dalimi jiems tai pasisekė. Dar prieš 30-tą balandžio vyskupui Pletkui buvo pasiskusta, kad šitas laiškas šmeižia Lietuvos tikinčiuosius ir griaua vyskupų autoritetą. Jis atsakė: "Vys-

SVEIKAS, LAIMINGAI GRĮŽES JAUNIMĖLI!

Buvo turtingas ruduo kultūrinio požiūriu S. Pauliui. Balandžio gale gėrėjomės D. Kučėnienės reto grožio koncertu. Gegužės viduryje T. J. Bružiko dvigubo jubiliejaus proga abu chorai drauge davė kilnią programą per Mišias ir per minėjimo aktą. Liepos 1 d. iš Amerikos atvykę „Lietuvos Vyčiai“ atsivežė tris nepamirštamus solistus: Prūdenciją Bičkienę, Liudą Stuką ir humoristą V. Žukauską bei pianistą. Per o mėnesių būvyje net trys gražūs meniniai parengimai! Mūsų kolonijoje tai jau seniai seniai beturėta. O kur dar Vasario 16, ir Motinos dienos programų meninės dalys, nors ir kaip priedas prie kitų programų.

O dabar štai sugrįžta mūsų bei Urugvajaus ir Argentinos jaunimėlis po viso mėnesio ekskursijos Š. Amerikoje ir Kanadoje, kur jis savo meną rodė tūkstančiams lietuvių. Bet to meno mes nematėm, juo nepasigėrėm, nors ir mūsų jaunimas atliko savo dalį, nors daugelis padėjom tam jaunimui tenai nuvykti, prisidėdami kružėjų pluoštu.

Tas jaunimėlis, tartum norėdamas savo kolonijai atsilyginti, pasikvietęs talkos ir Urugvajaus bei Argentinos šokėjus, nori padaryt mums malonumą, duot progos vėl pasidžiaugti gražaus jaunimo gražiais tautiniais šokiais. Kas galėtų nesusingdyti šitokia proga? Nebent tik ką nors sunki senatvė ar liga būtų pririšusi prie lovos ar užrakinusi namie.

VISI, KAS GYVAS, KAS KRUTAM, TRAUKIAM ŠI ŠEŠTADIENI, LIEPOS 29 DIENĄ ZELINON, Į PIETŲ AMERIKOS JAUNIMO TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĘ.

Ji bus Seserų Pranciškė.

čių salėje. Prasidės 19, 30 valanda. Po programos, Jaunimo namuose bus vaišės jaunimui ir sveikams, bus galima ir pasišokti. Nejaugi pasigailėsit sau keletą kružėjų lietuviškai kilniai pasilinksinti ir tiek daug, tokie šaunaus jaunimo pamatyti ir su juo pabendrauti?

Ačiū tau, Jaunime

Ačiu, už tūkstančius valandų, pašvestų išmokti tautiniams šokiams. Ačiu, kad gražiai atstovavai mūsų koloniją tūkstančiams lietuvių Amerikoje ir Kanadoje. Ačiū ir visiems tavo grynai lietuviško darbo rėmėjams.

Visų didžiausias ačiū tau teks, kai tu dabar, sugrįžęs po tokios įvairios, linksmos, ir laimingos kelionės, po tiek daug patirtos lietuvių širdies meilės ir svetingumo, kur tik tu nukeliavai, kad tu dabar sugrįžęs, kiek reikia pasilsėjęs, tęsi toliau savo gražų, kilnų lietuviškos kultūros darbą S. Paulyje. Kad atstovausi lietuvių koloniją Brazilijos visuomenėi, mininčiai šiais metais pusanthro šimtmečio nepriklausomybės. Ačiū kad išėisi viešumon, į televiziją, kad parodysi mūsų mieso milijonams, kad lietuviškas jaunimas yra linksmas, judrus, kad lietuviai turi tai, ko niekas kitas neturi. O jei tu dar pridėtum ir jauną sultingą savo balsą lietuviškai dainai suskambėt, nežinau, ko daugiau bebūt galima iš tavęs norėti. O kad tu visa tai mums ir Brazilijos visuomenėi duoti gali, dėlto negalima abejoti. Ačiū! Ačiū!

J. K.

KITUOSE NUMERIUOSE
PATS JAUNIMAS PAPASAKOS
APIE SAVO KELIONĘ

KO LIETUVOS ŽMONES ILGISI

"Tėviškės Žiburiai" Kanadoje išspausdino eilę žinių iš Lietuvos. Staipsnyje: "Lietuvoje laukia išėivijos pagalbos", rašo:

"Labai liūdnas dalykas yra religinės spaudos badas Lietuvoje. Nėr maldaknygių, nėra katekizmų nėra Senojo ir Naujojo Testamento istorijos bei kitų religinių knygų, reikalingų vyresniųjų klasių mokiniams, jaunimui ir suaugusiems. Nuo bolševiku okupacijos 1949 metais, Lietuvoje nebėra nė vieno religinio laikraščio, nei žurnalo. Lietuvos kunigai labai daug viliasi iš Vatikano pasitarimų su Maskva, gal, pagaliau, bus galima gauti religinei spaudai reikalingos popieros bei rašalo, ir tokiai spaudai išleisti leidimma.

Tačiau labiausiai Lietuvos kunigai prašo Šv Tėvą tokioje sutartyje garantuoti teisę atsispausti tiek maldaknygių, kiek jų yra reikalinga. Jei kas šiandien dar gali atsinešti bažnyčion maldaknygę tai tik, kad ją turi išsaugojęs iš nepriklausomos Lietuvos laikų. Tos maldaknygės yra ubagiškai apiplyšusios ir stipriai apdėvėtos. Dauguma tikinčiųjų nė tokių nebė turi, todėl arba kalba rožančių, arba kelias mintinai išmuktas maldeles skaičiuoja ant pirštų.

Sunki našta yra valdžios uždedami mokesčiai ant bažnyčių, kad jų neuždarytų, nors jos buvo pastatytos ne valdžios, o pačių žmonių lėšomis. Mokesčiai dideli, o žmones neturtingi. Todėl susipratę lietuviai krašte laukia tautiečių iš užsienių atvažiuojant ne į koki Minską, Rygą ar Maskvą, bet į Vilnių. Bažnyčiose ir švento vėse svečiu įmestos aukos palengvintų jų išlaikymo našta tikintiesiems Lietuvoje.

Rašantieji Lietuvon laiškus idėkit nors vieną kitą šv. paveikslėlį ar religinio turinio meno atviruką. Sunkesnius laiškus greičiau tikrina ir konfiskuoja. Bet vienas kitas paveikslėlis laiške praeina. Ypač pageidaujami paveikslėliai Pirmajai Komunjai prisiminti."

Kunigai kovoja...

Is 2 puslapio

kupų autoritetas jau seniai sugriautas."

Toliau ganytojiškame laiške rašoma: "Kaikuriė, matydami atskirus Bažnyčios sunkumus, nusimena, daro trumpareges išvadas, pradeda net prarasti pasitikėjimą Dievo Apvaizda ir pačiu Kristumi".

Kunigai atsako: Kunigas P. Bubnys laikomas Marijampolės priverčiamųjų darbų stovykloje ir kun. J. Zdebskis kalinamas Pravieniškėse, laikosi gana gerai ir vėl ruošiasi dirbti pastoracinį darbą, kai atgaus laisvę. Šiluvoje, Marijos gimimo šventės proga, jo parapijos katalikai užprašė atlaikyti 200 Mišių už kuningą Zdebskį. Kai tikintieji meldžias ir kovoja, argi jie neturi pasitikėjimo Dievo Apvaizda? Bet į kiekvį apvaizdą sudeda savo pasitikėjimą anie, kuriems tarpininkaujant bedieviai griauja Bažnyčią? Lietuvos tikintieji susirūpinę ir su skausmu stebi šį faktą. Iš tikrųjų vyskupijų kurijos sulikvidavo Lazdijų dekaną kun. V. Degutį, Alksninės kleboną B. Antanaitį, Taujėnų kleb. Gudanavičių ir kitus.

Neteisingi kaltinimai

Ganytojiškas laiškas kaltina: kad "Parašų rinkėjai paskui pakeitę tekstus ar pridėjo kitą, prijungdami parašus".

Kunigai atsako:

Bet iš kur kurijos žino, kad parašai falsifikuoti? Iš tikrųjų, jos parašu nematė. Iš kur žino, kad parašai buvę rinkti ant baltų lapų? Juk kiekvienas galėjo patikrinti, kad ant kiekvieno lapo buvo visas memorandumo turinys. Tikintieji aiškiai žinojo, po kokiu tekstu pasirašo. Norėtusi pasiūlyti aukštesiems dvasininkams apšaukti Prienų parapiją. Jos parapijiečiai ne kartą kreipėsi dėl kun. Zdebskio į valdžios įstaugas, žinodami, už ką pasiraso

ir to nepaneigė net valdžios pareigūn. Klausiami. - Ach, kad vyskupijų valdytojai pajustų, kiek žalos padarė tas jų apveiktinas laiškas! Po šios klaidos lieka tik viena garbinga išeitis: ta nauju, tikru ganytojišku laišku prašyti Lietuvos tikinčiųjų dėl įvykusio papiktinimo.

Toliau "ganytojiškame" laiške sakoma:

"Bažnyčia naudojasi visomis priemonėmis, kurios sutinka su Evangelija ir bendruoju labu".

Kunigai atsako:

"Gal tikinčiųjų apšmeižimas yra tokia evangeliška priemonė? Gal kovos dėl religijos laisvės sukompromitavimas suniekinimas tarnauja bendrajam labui?"

Šiuo laišku mūsų ganytojai apsinuogino prieš Lietuvos tikinčiųjų akis. Gal šis laiškas atvers akis ir Vatikano diplomatijai? Juk turėjo, pagaliau, paaiškėti: gana mums šitų valdžios pastatytų prelatų ir vyskupų! Ačiu Dievui, kad Lietuvos tikintieji dar turi du tremtinius vyskopus, kurie kartu su tikinčiais pakelia sunkų Lietuvos Bažnyčios likimą ir nepasiduoda. Katalikai jais didžiuojasi, kaip ir vyskupais Matulioniu, Reiniu ir kitais.

Ar pakenkė santykiams

Ganytojiškam laiške skaitome:

"Neturime užmiršti, kad neatsakingų laiškų pasirašymas atsiekia i Bažnyčios ir Vals-

tybės santykius, iššaukia nesusipratimus.

Kunigai atsako:

"Apie kokius čia santykius kalbama? Ar ne katino su pele? Kaip galima džiaugtis dėl tokių "gerų santykių"?"

Nėra katekizmo, nėra maldaknygių, spaudos. Vaikai mokinami būti bedieviais prieš gimdytojų valia. Kunigų seminarija teisleidžia kasmet tik 6 kunigus, nors vidutiniškai miršta 20. Klierikai persekio-

Kaišiadorių arkivyskupas
Teofilus Matulionis
vyskupavimo metų didesnę dalį
kentėjęs Rusijos kalėjimuose
ir koncentracijos stovyklose
miręs Lietuvoje

jami saugumo organų ir verčiami tapti jos šnipais. Kunigai baudžiami priverčiamųjų darbų stovyklomis. Veiklesni kunigai, vyskupijų valdytojų parėdymais, iškeliami į mažutes parapijas. Inteligentai yra tiesioginiai ar netiesioginiai persekiojami už eįimą bažnyčion. Rugienis diktuoja ganytojiškus laiškus, terorizuoja kunigus. Lietuvos Bažnyčia verčiama tapti valdžios sugulove. Iš to, kas mums belieka, ką daugiau prarasti mes begalime? -Gal tik trupinius asmeniškąs gėrovės ir ribotos laisvės!

Ganytojiškas laiškas šaukia!

"Tegyvuoja esminiuose dalykuose vienybė ir visur meilė!"

Kunigai atsako:

Mes kaip tik to ir laukiame iš tų, kurie vadovauja katalikų Bažnyčiai Lietuvoje. Vienybės ir meilės pagrindas yra Evangelija.

Todėl reikalaujame:

- 1) religijai bent tokios laisvės, kokią garsina sovietinė propaganda;
- 2) kad nebūtu rašomi panašūs ganytojiški laišakai, valdžios parduoti;

(Galas 6 puslapyje)

Stasys Vancevičius

BENEDIKTAS

SUGINTAS

II

APAŠTALAVIMAS LIETUVOJ

Pirmoji apaštalavimo dirva jaunam kun. Benediktui teko Kedainiuose -- šv. Jurgio parapijoje, 1919 m. birželio 25 d. Anuo metu toje apylinkėje gyveno daugumas sulenkėjusių lietuvių. Šie pradžioje nemėgo lietuvių kalbos ir jai priešinosi. Todėl jaunam kunigui čia teko susidurti su didelėmis kliūtimis ir gerokai pakovoti su lenkiškuoju gaivalu. Bet jis nenusiminė. Darbavosi lenkuojančių tarpe labai atsidaavęs ir uoliai.

Vos pasibaigus Pirmam pasauliniam karui, Lietuvoje siautė baisi šiltnės epidemija, o įvairiose vietose tębėsi kovos su lenkais, bermontininkais ir bolševikais. Kun. Benediktas turėjo gelžinę sveikata, ėjo poligonis nieko nebudamas, iki jį paguldė ta pati šiltnė. Kedainių ligoninėje išgulėjo 14 dienų, kovodamas su mirtimi.

Po ligos Benediktas grįžo Kedainių parapijos darbą ir įsitraukė į organizacinį darbą. Įstojo į Lietuvos Šaulių Sąjungą, pirmininkavo vietos Lietuvos laisvinimo ir gynimo komitetui. Kapelionaudamas mokyklose organizavo Kedainių apskr. mokytojus ir Liet. Kat. Mokytojų Sąjungą.

Keletas vietovių

1921 m. Kunigas Benediktas nukeltas į Žeimius. Po po-

ros metų atsidūrė Smilgiuose. Jis nemėgo politikos, nesijungė į partijas, bet mieliausiai darbavosi jaunimo organizacijose.

Kun. Benediktas mėgo mokslą. Prašė dvasinės vėriausybės leisti toliau studijuoti universitete. Tą leidimą gavo 1924 metais ir įstojo Kaune į Vytauto Didžiojo Universitetą, į Teologijos-filosofijos fakultetą.

Ir studijuodamas kun. Sugintas dirbo visuomeninį organizacinį darbą katalikų moksleivių bei studentų organizacijoje...

B R A Z I L I J A

Pirmasis lietuvis kunigas Brazilijon atvyko JONAS KIVI-LIUS (miręs 1955 m.) Jis negavo leidimo gyventi S. Paulo mieste. Apsigyveno S. Anastacio miestelyje, keletas šimtų kilometrų nuo sostinės. Ten jis darbavosi kitataučiu, ne lietuvių tarpe.

Lietuvių dvasinius poreikius aprūpinti 1928 m. rugpj. 10 dieną atvyko kun. Jeronimas VALAITIS. Jis buvo kupinas gerų norų, kilnių idėjų ir tvirtų pasi-ryžimų. Deja, silpna jo sveikata ir labai sunkios to meto gyvenimo sąlygos priverte jį atsisakyti savo misijos ir po poros metų ieškoti stipresnio pavaduotojo. Laiškais beldėsi į Kauno vyskupijos duris iki buvo išklaustytas. Jo vietą Brazilijoje kurija pasiūlė kunigui Benediktui Sugintui.

Benediktas žinojo, kad čia jo laukia ne pyragai, o sunkus ir nedėkingas darbas. Tačiau tai jo neatbaidė ir jis ryžosi stoti į darbą naujoje, nepažįstamoje šalyje. 1931 metų sausio 10 dieną jis laimingai pasiekė Santos uostą.

(Bus daugiau)

IKI BAIGSIM APRAŠINĖT JAUNIMO KONGRESĄ IR JO KELIONĖ, ŠIEK TIEK NUKENČIA VAIKAMS IR MOKSLUI, MENUI SKIRTAS SKYRIUS? BET TAI TIK LAIKINAI!

LIETUVOS KUNIGAI

Galas

3. Kad nesibijotume pakentėti už tikėjimą. Žurnalo „Mokslas ir Religija“, t.y. „Mokslas ir Religija“ 1972 m. trečiame numeryje yra Lietuvos Komunistų Partijos Centro Komiteto agitacijos ir propagandos vadovo straipsnis apie Bažnyčią Lietuvoje. Jame kunigai suskirstyti į tris rūšis. Pirmoji rūšis, tai kunigystės atsisakiusieji, niekais paverstieji; antroji rūšis: einantieji su gyvenimu; ir trečioji rūšis: tai pažeidžiantieji sovietų įstatymus (34 psl.). Ačiū Dievui, kad ta trečioji rūšis kunigų Lietuvoje gausiausia ir ji turi didžiausią pagarbą bei autoritetą tikinčiųjų tarpe.

Mes, Lietuvos kunigai, nesibijantieji persekiojimų ir priverčiamųjų darbų stovyklų, liekame ištikimi Romos Katalikų Bažnyčiai ir Popiežiui.

1972 metų Gugužis.

LIETUVOS KUNIGAI

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

ML redakcijos pastaba. Šitas Lietuvos kunigų laiškas ir džiugina ir liūdina.

Džiugina, kad tenai didžioji dalis dvasiškijos tebėra ištikima savo šventam pasaulimui tarnauti tiesai ir savo tautiečiams, nors už tai jai tenka kęsti persekiojimus ir visokius vargus. Melskime Viešpatį jiems ištvermes, ir kad jų pavyzdys ir toliau palaikytų kitus, silpnuosius brolius ir seses.

Tas laiškas yra liūdnas, nes jis parodo, jog atsirado gilus plyšys tarp vyskupijas valdančiųjų vyskupų ir prelatų ir didelės dalies kunigų bei tikinčiųjų. Laiške daromi vyskupams priekaištai yra dar skaudesnis dalykas, jei jie yra visai teisingi. Tai būtų pirmas kartas Lietuvos Bažnyčios istorijoje toks suskilimas. Labai apgailėtinas.

Jaunystės ALMA

JAUNIMO KONGRESO DULKĖS

Jaunimo Kongresas su visais parengimais buvo labai didelis įvykis ne tik mūsų jaunimo, bet visos išeivijos gyvenime. Daugiau apie tai papasakos sugrįžęs pats jaunimas. Čia dedame gausias žinias, tartum telegramas, atsiųstas T. Antano Saulaičio.

Studijų savaitė

Liepos 4, keturi autobusai po 47 asmenis išvyko iš Čikagos į Kent universitetą, apie 560 klm. nuo Čikagos. Kursuos dalyvavom 250 atstovų iš 14 kraštų, 20 svečių ir 30 vadovaujamojo personalo.

Autobusuose keliaujantieji buvo tyčia sumaisyti iš įvairių kraštų, kad geriau pažintų vieni kitus ir susidraugautų.

Įdomi lietuvaitė

Viename autobuse keliavo vienintėlė Belgijos liet. jaunimo atstovė. Ji kalba labai gražiai lietuviškai. Jos tėvelis mire jai esant tik poros metų. Motina bulgarė. Bet tą moteris ir pati gražiai išmokus lietuviškai ir visus tris vaikus išmokė, nors gyvenama svetimame krašte, nelietuvė!

Štai, ką gali padaryti tikra meilė.

Suskilome

Brazilijos jaunimas suskilome į du būrius. Viename tai kongreso atstovai. Jie ir vyko į studijų savaitę. Kiti tik šokėjai ir ekskursantai. Tie liko Čikagoje. Jiems suorganizuota graži programa: liepos 4 sportas. Penktą lankymas įvairių lietuviškųjų įstaigų Čikagoje. Šeštą apžiūrėjimas miesto įvairybių ir įdomybių. Septintą – šokiai, o aštuntą jie sėdo į autobusus ir pasileido kelionėn į stovyklą, Kanadon. Kelionė truko bene 17 valandų, su trumpais sustojimais pavalgyt.

Studijų savaitė

Studijų savaitė irgi labai gerai suorganizuota. Viskas sukosi sykiu su laikrodžiais. Liepos 4, atvykus į Kent universitetą registracija ir 18 val. vakarienė; 17 valandą iš Kle-

velando atvykęs tautinių šokių garsusis ansamblis GRANDINĖLĖ parodė aukštąjį šokimo meną ir visus žavėjo. Grandinėlė rugpjūčio mėnesį koncertuos įvairiuose Europos miestuose lietuviams ir kitataučiams. Grandinėlei jau daug metų vadovauja p. L. Sagys su žmona.

Per ilgą būtų aprašyti visas studijų paskaitas, diskusijas. Jaunimas ir čia mielai dalyvavo, nuširdžiai bendradarbiavo ir, reikia tikėtis, pasisėmė daug lietuviškų žinių ir nusiteikimų. Apie diskutuotus klausimus ir jaunimo nutarimus gal parašysim vėliau.

Ledas, ledas!

Laikas valaikius braziliečių daugelis praleido mokydamiės čiucžti ant ledo ir nevienas priglaudė savo pakaušį, o kažkas ir barzdą nusibrūžavo.

Vakarinės programos

buvo skirtos pasirodyt įvairių kraštų jaunimui ir parodyt savo aplinkos kultūrą. Per vieną tokį linksmą vakarą radijas pranešė, kad Lietuvoje susidegino Andriuškevičius ir Žaliauskas, kuris gulys ligoninėje. Programa tuojau nutrūko. Susitelkta, atkalbėta maišta, sugiedotas tautos himnas ir issiskirstyta poilsui, patylom. Vadovybė ir kraštų atstovai tarėsi, kaip reaguos į tai Jaunimo studijų dienų dalyviai..

Visų kraštų atstovų pasitarime čia nutarta kita, t. y. trečią viso pasaulio liet. jaunimo kongresą ruošti Brazilijoje.

Šaunusis
Urugvajaus
lietuvių jaunimas

AŽUOLYNAS

Jį pamatysim
žaviai šokanti
šitą šeštadienį.
Nepasivėluokim ateiti!

